

Rugăciune pentru dreptate

Textul biblic: **Habacuc 1:1-4,12-14**

Versetul de aur

Cum ai putea privi Tu pe cei mișei, și să taci când cel rău mănâncă pe cel mai neprihănit decât el? (Hab 1:13b)

Introducere

Cu ani în urmă, marele interpret de jazz Louis Armstrong a popularizat o melodie intitulată: What a wonderful world „Ce lume minunată”. Cu vocea sa răgușită, Armstrong a cântat despre frumusețea creației. Majoritatea dintre noi ar fi de acord cu sentimentele lui, sunt multe lucruri în această lume care face lumea minunată: oamenii pe care îi iubim, locurile și sunetele care adaugă atât de mult vieții noastre zilnice. În același timp, există multe în această lume care ne provoacă o mare întristare și durere. În calitate de copii ai lui Dumnezeu și cititori ai Bibliei, înțelegem că această durere de inimă este rezultatul blestemului provocat de păcatul umanității. Asta nu ușurează răul pe care îl simțim. Poate chiar să ne determine să-l punem la îndoială pe Dumnezeu și scopul lui pentru circumstanțele dificile pe care noi sau cei pe care îi iubim le suportăm. Credința noastră poate fi zguduită de tot.

Cartea Habacuc este una dintre cele 12 cărți de la sfârșitul VT, care se cheamă profeții mici. Habacuc nu vorbește în cartea lui despre nici un rege al Israelului sau Iuda, ceea ce face cartea sa foarte universală.

În loc să fie în mod evident legat de o situație care se referă la acesta sau la acel rege, cartea poate fi aplicată mai general oricărei situații similare. Habacuc este o carte greu de datat. O cheie pentru plasarea istorisirii acestui profet se găsește în Habacuc 1: 6. Acolo am citit despre promisiunea lui Dumnezeu că va ridica Caldeenii pentru a judeca capricioasa națiune a lui Iuda (regatul de Sud). Aceasta pune slujirea sa în același interval de timp cu cea al lui Ieremia . Ambii profeți i-au considerat pe Babilonieni (Caldeeni) care se ridicau la putere așa cum au fost rânduiți de Dumnezeu, pentru a fi folosiți pentru a judeca pe Iuda pentru răutatea sa (Ieremia 22:25).

Contextul lecției

I. Situația dificilă (Habacuc 1:1-4)

A. Încetineala lui Dumnezeu (1-2)

Aceste versete îl prezintă pe Habacuc și plângerea lui făcută Domnului. În schimbul său de cuvinte, destul de aprig, cu Domnul, modul lui Habacuc de vorbire seamănă cu cuvintele lui Iov atunci când și-a exprimat propria frustrare față de Domnul. Cu toate acestea, motivele acestor întrebări a oamenilor către Dumnezeu au începuturile lor în diferite circumstanțe. Agonia lui Iov a fost înrădăcinată în tragedia suferinței sale personale (Iov 1, 2). Cu toate acestea, îngrijorarea lui Habacuc are un scop mult mai mare.

A. Dumnezeu nu răspunde (v 1-2)

Habacuc nu pierde timp pentru a ajunge la miezul problemei. Profetul se teme că singura explicație pentru lipsa aparentă de îngrijorare a lui Dumnezeu este

că el alege să nu-l asculte pe Habacuc (comp 22: 1,2). Dar el presupune pe bună dreptate că Dumnezeu cel drept și neprihănit are grijă deplină când silnicia este mare (Geneza 6: 11–13; Iov 19: 7). Mai mult, Domnul este cunoscut ca un Dumnezeu care își va salva poporul atunci când îl va chema (2 Cronici 20: 9; Psalmul 107: 13, 19).

B. Nelegiuirea lumii (v 3-4)

Habacuc descrie nelegiuirea pe care o vede peste tot (v 3b). Nelegiuirea este în opoziție cu ordinea pe care Dumnezeu a creat-o în lume (Gen 1; 2; Ioan 1: 1–5; Fapte 17: 24–28). Din acest motiv, existența nelegiuirii, în special în țara pe care Dumnezeu a promis-o poporului său, este o problemă pentru Habacuc. În condițiile pe care le amintește Habacuc, nu există deloc respect pentru autorități sau lege și cel rău pare că biruie.

II. Deliberarea lui Habacuc

În Habacuc 1: 5–11, Domnul răspunde la îngrijorările lui Habacuc. Dumnezeu intenționează să facă lucruri pe care Habacuc nu le-ar putea crede chiar dacă Domnul i-ar fi dezvăluit planurile sale (1: 5). Domnul îi spune profetului îngrijorat că va pune pe Caldeeni să pedepsească poporul încăpățânat prin măsuri disciplinare. (1: 6,9)

A. Puterea de neegalat (v 12-13)

Profetul se gândește bine la ceea ce știe că este adevărat despre Dumnezeu. Expresia *Sfântul meu* este unică în Vechiul Testament, apărând doar aici. Expresii similare subliniază relația lui Dumnezeu cu tot Israelul, nu cu un singur individ (Isaia 31: 1; 37:23). Habacuc pare să fie singur când se referă la Domnul ca Dumnezeu lui. Această încredere în relația sa cu Dumnezeu explică probabil monologul sincer al lui Habacuc. Deoarece Dumnezeu este veșnic și a făcut promisiuni veșnice, profetul se simte încrezător că Dumnezeu nu intenționează cu adevărat să distrugă complet poporul său (Ps 118: 17).

B. O tăcere neexplicată (13b-14)

Habacuc este sceptic, când analizează pe oamenii pe care Dumnezeu i-a ales să pedepsească pe Iuda. Babilonienii sunt descriși cu un limbaj foarte defavorabil chiar de Domnul (Hab 1: 6–11). Cum pot fi ei cei pe care Dumnezeu îi va folosi drept toiagul disciplinei? Cu adevărat, poporul lui Iuda merită judecata Domnului, dar la fel și babilonienii. Habacuc, cunoscând răutatea propriului popor, susține că Iuda este mai neprihănit decât babilonienii. Cel puțin cei din Iuda fac parte din oamenii legământului lui Dumnezeu; babilonienii sunt idolatri și răi. Cu toate acestea, Domnul pare să rămână tăcut și nemișcat de ceea ce profetul consideră o nedreptate evidentă (Iov 21: 7-13). Habacuc, în uimirea sa față de relațiile lui Dumnezeu cu poporul Său, se întreabă dacă Domnul tratează ființele umane ca pe niște pești și alte creaturi cărora li se permite să fie capturate și ucise la întâmplare.

CONCLUZII

Neamul lui Habacuc, Iuda, era într-un declin spiritual, gata pentru judecata lui Dumnezeu. Metoda lui Dumnezeu de a oferi această judecată nu a fost deloc plăcută în ochii lui Habacuc. Profetul nu a considerat-o ca o soluție acceptabilă a problemei. Cei răi fac ce le place, și au de câștigat, pe când victimele suferă. În toate circumstanțele vieții trebuie să credem că EL nu se schimbă.

Ce trebuie să memorăm: Chiar și atunci când Dumnezeu pare departe, El totdeauna are grijă de noi.